

ANJA GROOT

WERELDKAMPIOEN DOBBERVISSEN!

Anja Groot (34) is de nieuwe wereldkampioen dobbervissen bij de dames. In een zinderende finale pakte ze medio augustus in het Franse Gravelines met slechts 48 gram verschil de gouden medaille in het individueel klassement. Daarmee voegde ze alweer de vierde wereldtitel toe aan haar omvangrijke palmares.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: OLIVIER WIMMER

Het verschil tussen Groot en de nummer twee, Diana Walter-Barna uit Hongarije, was minimaal: één of twee visjes. “Het zat ontzettend dicht bij elkaar”, blikte Groot terug op de 28e editie van het WK Dobbervissen voor dames. “Nadat ik de eerste wedstrijd een ‘twee’ had gevestigd, won ik op zondag mijn vak. Dat was ook nog spannend, want de Française in mijn sector ving meer vissen dan ik. Gelukkig waren

die van mij een slagje groter.” Na afloop van de wedstrijd waren de vangstgewichten vrij snel bekend, maar was niet duidelijk hoeveel andere vissers drie punten hadden. “Het duurde gezien de *close finish* even voordat de uitslag in het individueel klassement er was. Dat was echt zenuwslopend. Vanwege de spanning kon ik niet eens een croissantje eten.” Uiteindelijk bleek dat het verschil tussen Groot en Walter-Barna slechts 48 gram bedroeg. “De vijf visjes – in totaal goed voor zo’n 100 gram – die ik in de laatste tien minuten van de wedstrijd ving heb ik dus heel hard nodig gehad.”

VERFIJND EN SECUUR

De visserij in Gravelines was bovendien heel lastig en technisch: lichte dobbers, dunne lijnen en kleine haakjes. “Het liften of laten zakken van de dobber moest ook heel voorzichtig gebeuren. Het was een heel verfijnde en secure visserij”, schetst Groot een voorbeeld. Dat is enigszins te vergelijken met de visserij in Nederland, maar verder waren de verschillen vrij groot. “Het water was met vier tot vijf meter op sommige plekken aardig diep en het bodemverloop was hobbelig. Tussen de zes en acht meter schoot je in één keer van twee naar drie me-

‘Haar extreem hoge handelingsnelheid maakt dat Anja meer effectieve vistijd heeft’

DE VISSERIJ IN GRAVELINES WAS SECUUR EN VERFIJND: ER WERD GEVIST MET KLEINE HAKEN, DUNNE LIJNEN EN HELE LICHTE DOBBERS

ter.” Ook de voerstrategie verschilde wezenlijk van wat in ons land vaak wordt toegepast. “In het begin cupten we een mix van lichte en zware leem met 150 milliliter muggenlarven, wat pinkies en geknipte wormen. Vervolgens cupten we hier 2 liter voer met leem en dezelfde hoeveelheid aas overheen. Tijdens de wedstrijd cupten we bij met geplakte muggenlarven en leem met heel veel litou erin om een wolk te creëren. Dat moest de voortjes en blikjes richting de stek trekken.” Op de haakjes in maat 22 en 24 werden één of twee *vers de vase* geprikt.

VERANDERENDE VISSERIJ

Een ander heikel punt was dat de visserij op het WK-parcours iets anders uitpakte dan verwacht. “Vooraf hadden we her en der informa- »

Anja Groot wordt op het podium geflankeerd door Diana Walter-Barna (links) en Hajnalka Savanyó-Kovács uit Hongarije die respectievelijk het zilver en brons wonnen. (foto: René Groot)

» KOEKELOERENDE CONCURRENTIE

Na eerder al in 2015 (België), 2017 (Hongarije) en 2018 (Polen) de individuele wereldtitel te hebben veroverd, schrijft Groot geschiedenis door dit in Frankrijk voor de vierde keer te doen. Haar bijzondere staat van dienst betekent ook dat ze scherp in de gaten wordt gehouden door de concurrentie. “Dat er op je wordt gelet, merk ik wel tijdens een trainingsweek. Dan staan er altijd mensen achter me te koekeloeren. Kijken of ze kun-

nen achterhalen wat je allemaal doet. Als ik mijn dobber 10 cm naar beneden schuif als de concurrentie staat te kijken, dan geef ik ze gelijk de informatie die ik juist niet wil prijsgeven.” Om de tegenstanders niet onnodig veel wijzer te maken dan ze al zijn, probeert Groot daarom waar mogelijk verdekt te werk te gaan. “Bijvoorbeeld door mijn aas en voer zoveel mogelijk af te schermen voor pottenkijkers. Ook doe ik wel eens expres

iets anders, puur om de rest op het verkeerde been te zetten. Of ik ga even naar de wc om te proberen spionnen af te schudden. Maar goed, het hoort ook een beetje bij het moderne wedstrijdvisserij. Zelf geven we onze ogen ook goed de kost met coaches en bankrunners die het parcours afstruinen om te zien wat de rest van het veld precies doet.”

Team Holland dat deelnam aan het WK Dobbervissen voor Dames in het Franse Gravelines

FOTO: RENÉ GROOT

» ZEVENDE PLEK TEAM HOLLAND

In het landenklassement kon de Nederlandse damesploeg bij de technische en lastige visserij aan de rivier de Aa in het noordwesten van Frankrijk helaas geen potten breken. Gastland Frankrijk werd wereldkampioen, Hongarije pakte het zilver en Polen het brons. Team Holland eindigde als zevende van de twaalf deelnemende landen. “Als ploeg waren we gebrand op het behalen van een medaille, van welke kleur dan ook”, zegt Groot. “We hebben al diverse malen laten zien van wereldniveau te zijn – zo won Floor Verhoeven vorig jaar individueel goud bij het WK aan de Lage Vaart nabij Lelystad – en het is jammer dat het dit keer niet gelukt is om ons op het podium te vissen. Een individuele gouden plak is natuurlijk heel erg mooi, maar wereldkampioen worden met de ploeg is het ultieme doel.”

tie ingewonnen en gehoord dat deze gekanaliseerde rivier flink kan stromen onder invloed van het getij – de Noordzee bevindt zich immers slechts vijf kilometer stroomafwaarts van het wedstrijdtraject. Maar er viel rondom het WK zo weinig regen dat het amper stroomde. De vlagdobbers konden dus in de viskist blijven.” Aangezien Gravelines op slechts drie uur rijden van Nederland ligt, was Team Holland ook twee keer een weekend naar de Aa afgereisd om te oefenen. “Zo konden we het water alvast beter leren kennen en daar in de wedstrijden ons voordeel mee doen.” Waar de vangsten tijdens deze bezoeken aan Noordwest-Frankrijk tussen de twee en dertien kilo schommelden, liepen deze gedurende de officiële trainingsweek hard achteruit. “De eerste training waren de vangsten nog oké, daarna werd de visserij alsnair minder. Het is op een onbekend wedstrijdwater altijd weer afwachten

STEFAN VERHOEVEN: ‘ANJA IS BIJZONDER GEDREVEN EN LEEFT VOOR HAAR SPORT’

» ENORME DRIVE

“Anja leeft voor haar sport”, zegt bondscoach Stefan Verhoeven zonder twijfel als we hem vragen naar de belangrijkste reden voor het succes van Groot. “Ze is bijzonder gedreven en offert ook aardig wat op voor het wedstrijdvissen. Daar worstelt ze soms mee, maar na zo’n weekend wordt ze er op fantastische wijze voor beloond.” Ook ziet hij dat de viervoudig wereldkampioen zich blijft ontwikkelen. “Heel secuur vissen zoals op dit WK was lange tijd niet echt haar ding, maar daarin heeft ze zich heel sterk verbeterd. Bovendien krijgt Anja steeds meer rust in haar visserij. Ze raakt niet meer zo snel in de war als het even een keer ietsje tegen zit. Lukt het dinsdag niet in de training, dan komt het later die week vast wel goed.”

Tenslotte heeft Groot een extreem hoge handelingsnelheid. “Aas aanzetten, voer cuppen, van onderlijn wisselen – het gaat allemaal in een razend tempo. Dat betekent dat Anja van de vier uur die een wedstrijd duurt netto 3,5 uur effectieve vistijd heeft. Terwijl de rest van de deelnemers de dobber doorgaans maar 3 uur in het water heeft liggen.”

FRANSE VISSERIJ

Verhoeven omschrijft het WK in Gravelines als een typische Franse visserij. “Een snuffe voer hier, wat aas daar, peuteren op kleine visjes. Het is dan ook geen verrassing dat de thuisploeg het goud pakt.” En dat bovendien op een heel bijzonder water in bijzondere omstandigheden. “Het was nu bijzonder droog, zodat er bijna geen stroming stond. Zou dit wel het geval zijn geweest dan was de vis gaan azen en had je vermoedelijk een heel andere visserij gezien. Toen we hier de eerste keer kwamen trainen was het volop brasem wat de klok sloeg. Nu moest je de aas- en voerstrategie aanpassen: met een wolkje leem telkens twee of drie visjes proberen te vangen.” Daarbij was het volgens Verhoeven zaak om heel alert te zijn. “Je moest bijvoorbeeld op tijd een bolletje voer cuppen. Niet te veel, niet te weinig. Dat vraagt om de nodige ervaring en op Anja na hebben we verder een vrij jong team. Die meiden konden zich de visserij lastig eigen maken omdat er zo weinig werd gevangen. Dan is het moeilijk om te achterhalen wat wel en wat niet werkt.”

hoe de vissen reageren op een week voeren en hieldruk.”

STAP VOOR STAP ZOEKEN

Gezien het feit dat peuteren op kleine vis niet echt haar specialiteit is – ondanks dat ze zich hier de laatste jaren flink in heeft ontwikkeld – had Groot vooraf niet op individueel succes gerekend. “Ik was er sowieso vooral op gebrand om met het team een medaille te pakken. De kleur was me daarbij bij wijze van spreken om het even. Geen dag in de wedstrijd is hetzelfde, dus er zijn altijd kansen die je kunt pakken.” Met die mindset ging ze de trainingen in. Stap voor stap kijken hoe je je het beste kunt aanpassen aan de visserij. “Zo’n trainingsweek draait niet per se om het vangen van de meeste vissen”, licht Groot toe. “Het is veel meer een kwestie van zaken testen om te zien of je wordt bevestigd in wat je vooraf hebt bedacht, of dat je juist dingen kunt uitsluiten omdat ze in de praktijk niet werken. Wat gebeurt er als ik één bolletje voer cup? En hoe reageert de vis op twee bolletjes voer? Levert een grote haak vis op? Of moet je juist een kleiner exemplaar gebruiken? Wedstrijdvissen is niet zomaar een hengeltje uitgooien. Het is een kwestie van zoeken naar de

juiste techniek en tactiek om vis te kunnen vangen.”

SUCCES WENT NOOIT

Daar slaagde ze al met al behoorlijk in. De eerste wedstrijd lag het ontzettend dicht bij elkaar en werd Groot door een Hongaarse nipt afgehouden van de vakwinst. Dit sterke optreden trok de drievoudig wereldkampioen door op dag twee, onder meer door middel van de vangst van een bonusvisje van rond de 300 gram. “Als de vangsten niet denderend zijn, kunnen zulke vissen een verschil van dag en nacht betekenen.” Met de vijf visjes in de laatste tien minuten van het WK was de buit uiteindelijk binnen. Daarna volgde de ontlasting. “Dan komt alles eruit. Want hoewel ik steeds beter leer om rustig te blijven – veel mensen denken daarom dat het me allemaal gemakkelijk af gaat – is het binnenin soms nog een draaikolk van emoties. Mijn perfectionisme maakt me soms ook onzeker.” Ondanks dat ze nu al voor de vierde keer individueel wereldkampioen is, went het succes nooit. “Iedere keer is anders en op zijn eigen manier heel bijzonder. Zeker met zo’n lastige visserij is het extra mooi als je er zo’n fantastisch resultaat uit weet te slepen”, besluit Groot.